

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 40466
11. september 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-67/14	Alimanovic Sagen vedrører: 1) Gælder ligebehandlingsprincippet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 – med undtagelse af udførselsfor-buddet i artikel 70, stk. 4, i forordning (EF) nr. 883/2004 – også for de særlige, ikke-bidragpligtige kontantydelse som omhandlet i artikel 70, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 883/2004? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er – og i så fald i hvilket omfang – begrænsninger af ligebehandlingsprincippet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 tilladt på grundlag af bestemmelser i nationale retsforskrifter til gennemførelse af artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, ifølge hvilke adgangen til disse ydelser altid er udelukket, når en unionsborgers opholdsret i den anden medlemsstat alene udspringer af dennes status som arbejds-søgende? 3) Er artikel 45, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 18 TEUF, til hinder for en national bestemmelse, som i alle tilfælde nægter unionsborgere, der som arbejdssøgende kan påberåbe sig deres ret til fri bevægelighed, en socialydelse, der tjener til at sikre eksistensgrundlaget og samtidig også letter adgangen til arbejdsmarkedet, for den periode, hvor en opholdsret kun gælder arbejdssøgning, og uafhængigt af tilknytningen til værtsmedlemsstaten?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Social- og Indenrigsministeriet	Dom	15.09.15
T-125/12	Viasat Broadcasting UK mod Kommissionen Påstande: Europa-Kommissionens afgørelse af 20. april 2011 i sag C 2/03 om Danmarks foranstaltninger for TV2/Danmark (afgørelse 2011/839/EU) (EUT 2011 L	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten Finansministeriet	Dom	24.09.15

	340, s. 1) annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Kulturministeriet		
T-674/11	TV2/Danmark mod Kommissionen Delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2011/839/EU af 20. april 2011 (meddelt under nr. K(2011) 2612 endelig), hvorved den finansieringsordning, der blev indført af de danske myndigheder over for public service-radio- og tv-selskabet TV2/DANMARK til kompensation for omkostninger forbundet med udførelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste (statsstøtte C/2/2003 – ex NN 22/2002), blev erklæret forenelig med det indre marked.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten Kulturministeriet	Dom	24.09.15

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
T-158/13	Iralco mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	15.09.15
T-346/12	Ungarn mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse K(2012) 3324 endelig af 25. maj 2012 om den nationale finansielle støtte, der ydes til producentorganisationer, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	15.09.15
C-215/14	Nestlé Sagen vedrører: 1) Er det for at fastslå, at et varemærke har opnået fornødent særpræg som følge af den brug, der gjort heraf, som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2008/95/EF, tilstrækkeligt, at ansøgeren beviser, at en betydelig andel af den relevante personkreds på den relevante dato genkender varemærket og forbinder det med ansøgerens varer i den forstand, at de vil identificere ansøgeren, hvis de bliver bedt om at overveje hvem, der markedsfører varer forsynet med varemærket, eller skal ansøgeren bevise, at en betydelig andel af den relevante personkreds støtter sig til varemærket (i modsætning til ethvert andet varemærke, som måtte være til stede) som en angivelse af varernes oprindelse? 2) Såfremt en udformning består af tre væsentlige kendetegn, hvoraf det ene følger af varens egen karakter, og hvoraf to er nødvendige for at opnå et teknisk resultat, er artikel 3, stk. 1, litra e), nr. i)	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	16.09.15

	og/eller nr. ii), i direktiv 2008/95/EF da til hinder for registrering af denne udformning som varemærke? 3) Skal artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii), i direktiv 2008/95/EF fortolkes således, at den er til hinder for registrering af udformninger, som er nødvendige for at opnå et teknisk resultat, for så vidt angår den måde, hvorpå varerne fremstilles, i modsætning til den måde, hvorpå de fungerer?			
C-361/13	Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik Påstande: Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 og 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (1), idet den nægter udbetaling af julegodtgørelse i henhold til lov nr. 592/2006 til modtagelsesberettigede, der er bosat i en anden medlemsstat end Den Slovakiske Republik. Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	16.09.15
C-519/13	Alpha Bank Cyprus Sagen vedrører: 1) »Er forkyndelse af standardattesten i henhold til forordning (EF) nr. 1393/2007 påkrævet i alle tilfælde, eller kan der være undtagelser? 2) Hvis det fastslås, at forkyndelsen er påkrævet i alle tilfælde, er unndladelsen heraf i det foreliggende tilfælde da en grund til at erklære forkyndelsen ugyldig? 3) I benægtende fald, kan forkyndelsen da ske, i overensstemmelse med hensigten og formålet med forordning (EF) nr. 1393/2007, ved forkyndelse for de indstævntes advokat, som har indvilget i at give møde under protest, idet han over for sine klienter har forpligtet sig til at modtage forkyndelsen, eller skal forkyndelsen ske ved en ny forkyndelse i henhold til den procedure, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1393/2007?«	Justitsministeriet	Dom	16.09.15
C-179/14	Kommissionen mod Ungarn Påstande: 1. Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked 1, idet det har indført og opretholdt SZÉP-kortordningen, som er reguleret ved dekret nr. 55 af 12. april 2011, ændret ved lov nr. CLVI af 2011, for så vidt som: § 13 i dekretet om SZÉP-kortet, fortolket i sammenhæng med § 2, stk. 2, litra d), i lov nr. XCVI af 1993, § 2, litra b), i lov nr. CXXXII af 1997 og § 1, § 2, stk. 1 og 2, § 55, stk. 1 og 3, og § 64, stk. 1, i lov nr. IV af 2006, udelukker muligheden for, at virksomhedsfilialer udsteder SZÉP-kortet, hvorved den tilsidesætter artikel 14, stk. 3, og artikel 15, stk. 2, litra b), i direktiv 2006/123. § 13 i dekretet om SZÉP-kortet, sammenholdt med § 1, § 2, stk. 1 og 2, § 55,	Finanstilsynet	GA	17.09.15

	<p>stk. 1 og 3, og § 64, stk. 1, i lov nr. IV af 2006, § 2, stk. 2, litra d), i lov nr. XCVI af 1993 og § 2, litra b), i lov nr. CXXXII af 1997, med henblik på at opfylde de krav, der er fastsat i § 13, litra a), b) og c), i dekretet om SZÉP-kortet, ikke anerkender aktiviteter, som udøves af de virksomhedskoncerner, hvis moderselskab ikke er et selskab oprettet i henhold til ungarsk ret, og hvis medlemmer ikke er stiftet som selskab i henhold til ungarsk ret, hvorved den tilsidesætter artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra b), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123. § 13 i dekretet om SZÉP-kortet, sammenholdt med § 1, § 2, stk. 1 og 2, § 55, stk. 1 og 3, og § 64, stk. 1, i lov nr. IV af 2006, § 2, stk. 2, litra d), i lov nr. XCVI af 1993 og § 2, litra b), i lov nr. CXXXII af 1997, opretholder muligheden for, at banker og andre kreditinstitutter udsteder SZÉP-kortet, eftersom kun disse virksomheder kan opfylde kravene fastsat i dekretets § 13, og derved tilsidesætter artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra d), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123. § 13 i dekretet om SZÉP-kortet er i strid med artikel 16 i direktiv 2006/123, idet den kræver, at der findes et ungarsk forretningssted, for at SZÉP-kortet kan udstedes.</p>			
C-312/14	<p>Banif Plus Bank</p> <p>1) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 2) (investeringservice og -aktiviteter), og nr. 17) (finansielle instrumenter), samt bilag I, afsnit C, nr. 4) (valutaterminsforretninger, derivater), i direktiv [2004/39/EF] fortolkes således, at et tilbud til en kunde om en (kurs-)transaktion, som under den juridiske betegnelse af en låneafale i fremmed valuta består i et kontantkøb på tidspunktet for leveringen og et fremtidigt køb på tidspunktet for tilbagebetalingen, gennemføres ved konvertering til forinter af et beløb registreret i udenlandsk valuta, og indebærer, at kundens lån bliver underlagt kapitalmarkedets virkninger og risici (valutakursrisiko), udgør et finansielt instrument i henhold til disse bestemmelser? 2) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 6) (handel for egen regning), samt bilag I, afsnit A, nr. 3) (handel for egen regning), i direktiv 2004/39/EF fortolkes således, at gennemførelsen af en handel for egen regning vedrørende det i første spørgsmål beskrevne finansielle instrument udgør en investeringservice eller -aktivitet? 3) Skal finansieringsinstituttet foretage den vurdering af hensigtsmæssigheden, som er foreskrevet i direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, når det tages i betragtning, at valutaterminsforretningen – som udgør en investeringservice vedrørende afledte finansielle instrumenter – blev tilbudt som en del af et andet finansielt produkt (nærmere bestemt en låneafale), og at det afledte instrument i sig selv udgør et komplekst finansielt instrument? Skal direktivets artikel 19, stk. 9, fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, fordi de risici, som kunden påtager sig i forbindelse med henholdsvis lånet og det finansielle instrument er grundlæggende forskellige, og fordi en</p>	Finanstilsynet	GA	17.09.15

	<p> vurdering af hensigtsmæssigheden dermed er uomgængelig, når handelen omfatter et afledt instrument? 4) Giver omgælsen af direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, anledning til at erklære den låneftale, der er indgået mellem banken og kunden, ugyldig? </p>			
C-336/14	<p> Ince Sagen vedrører: I. Vedrørende første sigtelse (januar 2012) og vedrørende anden sigtelse frem til udgangen af juni 2012: 1 a) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at de retshåndhavende myndigheder pålægger straf for formidling af sportsvæddemål – som sker uden en tysk tilladelse – til arrangører af væddemål med licens i et andet EU-land, når der gælder et krav om, at arrangøren af væddemål også skal have en tysk tilladelse, som de nationale instanser imidlertid ikke må udstede til ikke-statslige arrangører af væddemål som følge af en retlig situation (monopol på afholdelse af sportsvæddemål) som strider imod EU-retten? 1 b) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 1 a), hvis de statslige instanser i en af de 15 tyske delstater, som i fællesskab har etableret og håndhæver det statslige monopol på sportsvæddemål, i forbuds- eller straffesager hævder, at det lovbestemte forbud mod at give en tilladelse til private udbydere ikke håndhæves i denne delstat i forbindelse med en eventuel ansøgning om en arrangør- eller formidlingstilladelse? 1 c) Skal de EU-retlige principper, navnlig reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, samt Domstol-ens dom i sag C-186/11 fortolkes således, at de er til hinder for et permanent forbud mod eller strafpålæggelse af grænseoverskridende formidling af sportsvæddemål, som kunne betegnes som »forebyggende«, hvis dette begrundes med, at det ikke var »åbenbart, dvs. fremgik uden videre undersøgelse« for den myndighed, der udsteder forbud, på tidspunktet for afgørelsen, at formidlingsaktiviteten opfylder alle materielle forudsætninger for tilladelsen, bortset fra forbeholdet om statsligt monopol? 2) Skal direktiv 98/34/EF fortolkes således, at det er til hinder for at pålægge straf for formidling af sportsvæddemål uden tysk tilladelse via en væddemålsautomat til en arrangør af væddemål, som har licens i et andet EU-land, hvis de statslige indgreb bygger på lovgivningen i en enkelt delstat, som ikke er notificeret til Europa-Kommissionen, og som har samme indhold som den statsaftale om hasardspil (»GlüStV«), der ikke længere er gældende? </p>	<p> Udenrigsministeriet Finansministeriet Finanstilsynet </p>	GA	17.09.15
C-344/14	<p> Kyowa Hakko Europe Sagen vedrører: 1. Er aminosyreblandinger som de i hovedsagen omhandlede (RM0630 og RM0789), ved hjælp af hvilke der (tillige [org. s. 2] med kulhydrater og fedtstoffer) fremstilles et næringsmiddel til erstatning af et principielt livsnødvendigt stof, der er til stede i normal ernæring, men som konkret kan være allergiudløsende, hvorved allergibetingede </p>	<p> Miljø- og Fødevareministeriet Sundhedsstyrelsen </p>	Dom	17.09.15

	<p>sundhedsskadelige virkninger kan undgås, og som kan give mulighed for lindring eller endog helbredelse af skader, der allerede er indtrådt, et lægemiddel bestående af flere produkter, der er blandede til profylaktisk eller terapeutisk brug, som omhandlet i pos. 3003 i den kombinerede nomenklatur? Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: 2. Er aminosyreblandingerne næringsmidler henhørende under position 2106 i den kombinerede nomenklatur, der i henhold til bestemmelse 1, litra a), til kapitel 30 i den kombinerede nomenklatur ikke er omfattet af dette kapitel, idet de ikke har yderligere profylaktisk eller terapeutisk virkning end tilførsel af næring?</p>			
C-416/14	<p>Fratelli De Pra et SAIV</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er den nationale lovgivning vedrørende terminaludstyr til den jordbaserede mobile radiotjeneste, navnlig – artikel 2, stk. 4, i lovdekret nr. 4/2014, ophøjet til lov nr. 50/2014, sammenholdt med – artikel 160 i lovdekret nr. 259/2003 og – artikel 21 i den vedlagte tarifliste til dekret fra republikkens præsident nr. 641/1972, som ved at sidestille terminaludstyr med radiostationer forpligter brugeren til at opnå en generel tilladelse og en radiolicens, der danner grundlaget for opkrævning af afgiften, forenelig med fællesskabsretten (direktiv 1999/5 samt direktiv 2002/19, 2002/20, 2002/21 og 2002/22)? Med specifik henvisning til brugen af terminaludstyr er den italienske stats krav om at forpligte brugeren til at opnå en generel tilladelse og en radiolicens henset til, at omsætning af, fri bevægelighed for og ibrugtagning af terminaludstyret allerede fuldt ud er reguleret af fællesskabsretlige retskilder (direktiv 1999/5), uden at disse fastlægger en generel tilladelse og/eller licens, da forenelig med fællesskabsretten, såfremt det bemærkes, at den generelle tilladelse og licensen kræves i henhold til den nationale lovgivning: – selv om den generelle tilladelse er en foranstaltning, som ikke berører brugeren af terminaludstyret men udelukkende de virksomheder, som omfattes af udbuddet af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (artikel 1, 2 og 3 i tilladelsesdirektivet 2002/20), – på trods af, at der stilles krav om myndighedsgodkendelse med hensyn til individuelle rettigheder til brugen af radiofrekvenser og med hensyn til rettighederne til brugen af numre, hvilket udgør situationer uden nogen som helst forbindelse med brug af terminaludstyr, – selv om fællesskabsretten ikke fastsætter nogen pligt til at opnå en generel tilladelse eller en licens for terminaludstyr, – selv om artikel 8 i direktiv 1999/5 fastlægger, at medlemsstaterne »[ikke må] forbyde, begrænse eller hindre markedsføring eller ibrugtagning på deres område af apparatur, som er forsynet med [...] CE-mærkning«, – på trods af den grundlæggende og lovmæssige forskel samt den manglende ensartethed mellem en radiostation og terminaludstyret til den jordbaserede mobile radiotjeneste?</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	17.09.15

<p>Forenede sager C-659/13 og C-34/14</p>	<p>C & J Clark International</p> <p>Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 1 ugyldig, for så vidt som den er i strid med artikel 2, stk. 7, litra b), og artikel 9, stk. 5, i antidumpinggrundforordningen [Rådets forordning (EF) nr. 384/96 2], eftersom Kommissionen ikke undersøgte anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling indgivet af eksporterende producenter i Kina og Vietnam, som ikke indgik i stikprøven, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 17? Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ugyldig, for så vidt som den er i strid med artikel 2, stk. 7, litra c), i antidumpinggrundforordningen [Rådets forordning (EF) nr. 384/96], eftersom Kommissionen ikke traf en afgørelse senest tre måneder efter at den havde indledt undersøgelsen af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling indgivet af eksporterende producenter i Kina og Vietnam, som ikke indgik i stikprøven, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 17? Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ugyldig, for så vidt som den er i strid med artikel 2, stk. 7, litra c), i antidumpinggrundforordningen [Rådets forordning (EF) nr. 384/96], eftersom Kommissionen ikke traf en afgørelse senest tre måneder efter at den havde indledt undersøgelsen af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling indgivet af eksporterende producenter i Kina og Vietnam, som indgik i stikprøven, jf. antidumpinggrundforordningen artikel 17?</p> <p>Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ugyldig, for så vidt som den er i strid med artikel 3, artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, og artikel 17 i antidumpinggrundforordningen [Rådets forordning (EF) nr. 384/96], eftersom antallet af samarbejdende fællesskabsproducenter fra den pågældende erhvervsgræn var utilstrækkeligt til, at Kommissionen kunne foretage en gyldig skadesvurdering og som følge deraf en gyldig vurdering af årsagssammenhængen? Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ugyldig, for så vidt som den er i strid med artikel 3, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen [Rådets forordning (EF) nr. 384/96] og artikel 253 EF, eftersom bevismaterialet viste, at skaden for den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet blev vurderet på grundlag af materielt ukorrekte data, og eftersom forordningen ikke giver nogen begrundelse for, at der blev set bort fra dette bevismateriale? Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ugyldig, for så vidt som den er i strid med artikel 3, stk. 7, i antidumpinggrundforordningen [Rådets forordning (EF) nr. 384/96], eftersom der ikke på korrekt vis blev sondret mellem virkningerne af andre kendte skadevoldende faktorer og virkningerne af den dumpingimport, som angiveligt havde fundet sted? I hvilket omfang kan medlemsstaternes domstole anvende Domstolens fortolkning af Rådets</p>	<p>Udenrigsministeriet Kammeradvokaten</p>	<p>GA</p>	<p>17.09.15</p>
---	--	--	-----------	-----------------

	forordning (EF) nr. 1472/2006 i forbindelse med sag C-249/10 P, Brosmann, og sag C-247/10 P, Zhejiang Aokang, med henblik på at fastslå, at told ikke var skyldig efter lovgivningen, jf. EF-toldkodeksens artikel 236 [Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 3], for virksomheder, der som appellanterne i Brosmann-dommen og Zhejiang Aokang-dommen ikke indgik i stikprøven, men som indgav anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, som ikke blev undersøgt?			
T-5/13	Iran Liquefied Natural Gas mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter medtager sagsøgeren på listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	18.09.15
T-45/14	HTTS og Bateni mod Rådet Påstande: Den første sagsøger har nedlagt følgende påstande: Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den første sagsøger, annulleres. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den første sagsøger, annulleres. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder den første sagsøgers omkostninger. Den anden sagsøger har nedlagt følgende påstande: Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den anden sagsøger, annulleres. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den anden sagsøger, annulleres. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	18.09.15
T-121/13	Oil Pension Fund Investment Company mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012, annulleres med øjeblikkelig virkning, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren. Der anordnes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, hvorved sagsøgte pålægges at fremlægge samtlige	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	18.09.15

	dokumenter vedrørende den anfægtede afgørelse, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
Forenede sager T-156/13 og T-373/14	Petro Suisse Intertrade mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 (EUT 2012 L 356, s. 71) om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 (EUT 2012 L 356, s. 55) om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	18.09.15
T-359/14	Federación Nacional de Cafeteros de Colombia mod KHIM — Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE) Påstande: Afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre marked (Varemærker og Design) i sag R 1200/2013-5 ændres således at det fastslås, at betingelserne for anvendelse af den relative ugyldighedsgrund i artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, den absolutte ugyldighedsgrund i denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra a), eller den ugyldighedsgrund, der er fastsat i artikel 14 i forordning nr. 510/2006, er opfyldt i det foreliggende tilfælde med hensyn til alle de varer og tjenesteydelser, som ugyldighedsbegæringen er rettet imod. Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt som den afslår ugyldighedsbegæringen for varerne »ris, tapioka, sago; mel og næringsmidler af korn, brød, konditori- og konfekturvarer, spiseis; honning, sirup; gær, bagepulver; salt, sennep; eddike, kryddersaucer; krydderier; råis« i klasse 30 og tjenesteydelserne »tilvejebringelse af mad og drikke; midlertidig indkvartering« i klasse 43. Under alle omstændigheder tilpligtes Harmoniseringskontoret at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	18.09.15
T-395/13	Miettinen mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse af 21. maj 2013 om afslag på adgang til dokument nr. 12979/12 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43), som meddelt i skrivelse af 21. maj 2013 til sagsøgeren med reference »06/c/02/1 3« (herefter »den anfægtede afgørelse«) samt Rådets fornyede afslag af 23. maj 2013, annulleres. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenienters sagsomkostninger.	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	18.09.15
T-428/13	IOC-UK md Rådet	Erhvervsstyrelsen	Dom	18.09.15

	<p>Påstande: Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3) annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-398/14	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i direktiv 91/271/EØF (1) om rensning af byspildevand, idet den ikke har sikret et passende niveau for rensningen af byspildevand i de 52 udvalgte byområder, hvor overtrædelserne er blevet fastslået. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	GA	22.09.15
C-362/14	<p>Schrems</p> <p>Sagen vedrører: »Er en uafhængig person – der ved lov er tillagt opgaven med administration og håndhævelse af databeskyttelseslovgivningen – ved vurderingen af en klage, der er blevet indgivet til den pågældende, over, at personoplysninger overføres til et tredje land (i dette tilfælde USA), hvis lovgivning og praksis det påstås ikke indeholder tilstrækkelig beskyttelse for datasubjektet, fuldstændig bundet af konklusionen i en fælleskabsundersøgelse, hvori der konkluderes det modsatte og som er indeholdt i Kommissionens beslutning af 26. juli 2000 (2000/520/EF), henset til artikel 7, artikel 8 og artikel 47 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2000/C 364/01), og dette trods bestemmelserne i artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF? Eller alternativt kan og/eller skal 5 den person, der varetager hvervet, foretage en egen undersøgelse af forholdet i lyset af den mellemliggende udvikling i de faktiske omstændigheder, der har fundet sted, siden Kommissionens beslutning blev offentliggjort?«</p>	Justitsministeriet	GA	23.09.15
T-245/11	<p>ClientEarth og International Chemical Secretariat mod ECHA</p> <p>Påstand: Det fastslås, at Det Europæiske Kemikalieagentur har tilsidesat Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet. Det fastslås, at Det Europæiske Kemikalieagentur har tilsidesat forordning (EF) nr. 1367/2006.(1). Det fastslås, at Det Europæiske Kemikalieagentur har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 (2) Afgørelsen i det bekræftende svar fra sagsøgte af 4 marts 2001 om ikke at udlevere de ubedte dokumenter annulleres Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder enhver intervenients</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Energistyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	23.09.15

	sagsomkostninger.			
Forenede sager C-283/14 og C-284/14	<p>CM Eurologistik m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: »Er Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 158/2013 af 18. februar 2013 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 29) gyldig, selvom der ikke kort før dens udstedelse er gennemført en selvstændig antidumpingundersøgelse, men man i stedet har videreført en antidumpingundersøgelse, som blev gennemført for perioden fra 1. oktober 2006 til 30. september 2007, i hvilken forbindelse denne undersøgelse imidlertid ifølge Den Europæiske Unions Domstols afgørelse i dom af 22. maj 2012 (sag C-338/10) var blevet gennemført under tilsidesættelse af kravene i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 56 af 6.3.1996, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17), hvilket havde til følge, at Domstolen i den nævnte dom erklærede Rådets forordning (EF) nr. 1355/2008 af 18. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 35), som var udstedt på baggrund af denne undersøgelse, for ugyldig?«</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	23.09.15
C-292/14	<p>Stroumpoulis e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er en medlemsstats sømænd, som har arbejdet på et skib, der førte et flag fra et tredjeland uden for Den Europæiske Union, i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 80/987/EØF for så vidt angår tilgodehavender, som de har hos rederiet – der havde vedtægtsmæssigt hjemsted i tredjelandet, men forretningssted i den pågældende medlemsstat, og som henset til dette forretningssted blev erklæret konkurs af retten i denne pågældende medlemsstat i henhold til denne medlemsstats lovgivning – omfattet af beskyttelsen i henhold til dette direktiv henset til det formål, som direktivet forfølger, og uanset om arbejdsaftalerne var reguleret i henhold til tredjelandets lovgivning, og medlemsstaten ikke kan kræve, at rederen, som 2) Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 80/987/EØF fortolkes således, at en tilsvarende beskyttelse omfatter den udbetaling, som Naftiko Apomachiko Tameio [forsikringskassen for sømænd], herefter »NAT« i henhold til artikel 29 i lov nr. 1220/1981</p>	Søfartsstyrelsen	GA	24.09.15

	skal foretage af tre måneders løn bestående af den grundløn og de godtgørelser, som er fastlagt i de relevante kollektive overenskomster for græske sømænd, der arbejder på skibe, der fører græsk flag eller på udenlandske skibe, der har indgået en aftale med NAT, hvilken betaling ifølge denne artikel udelukkende skal foretages, såfremt de omhandlede sømænd er blevet efterladt i udlandet?			
C-399/14	Grüne Liga Sachsen Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (FFH-direktivet) fortolkes således, at der er pligt til at undersøge indvirkningen på miljøet fra et brobygningsprojekt, inden byggeriet udføres, når projektet var blevet godkendt, inden området omkring broen blev optaget på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, når det pågældende område blev opført på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning efter godkendelsen, men inden påbegyndelse af byggearbejdet, og når der kun var blevet foretaget en risikovurdering/forundersøgelse inden udstedelsen af godkendelsen?	Energistyrelsen Miljøstyrelsen Transportministeriet	GA	24.09.15
T-557/13	Tyskland mod Kommissionen Påstande: Artikel 1 i og bilaget til Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/433/EU af 13. august 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som de af Forbundsrepublikken Tysklands kompetente betalingsorganer ydede betalinger på i alt 6 192 951,34 EUR i forbindelse med gennemførelsen af støtteordningen for kartoffelstivelsessektoren for perioden 2003-2005 deri udelukkes fra EU-finansiering. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	24.09.15
T-369/14	Sequoia Capital Operations mod KHIM — Sequoia Capital (SEQUOIA CAPITAL) Påstande: Afgørelse truffet den 18. marts 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1457/2013-4) annulleres. Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at bære deres egne omkostninger i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret og Retten og at betale sagsøgerens omkostninger.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	30.09.15
T-450/12	Anagnostakis mod Kommissionen Påstande: Europa-Kommissionens afgørelse af 6. september 2012 vedrørende afslag på en ansøgning om registrering af borgerinitiativet med overskriften	Justitsministeriet Udenrigsministeriet	Dom	30.09.15

	<p>»EN MILLION UNDERSKRIFTER FOR ET SOLIDARISK EUROPA« annulleres. Kommissionen pålægges at registrere det ovenfor nævnte initiativ i henhold til gældende ret og at træffes enhver foranstaltning som krævet ved lov. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
--	--	--	--	--